

במדבר / שלח

כז פרי הארץ: ויספרו-לו ויאמרו
 פֶּאֱנוֹ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ
 וְגַם זָבַת חֵיב וּדְבַשׁ הוּא זֶה-
 כח פְּרִיָּה: אֲפֹס כִּי-עָזוּ הָעָם הַיֹּשֵׁב
 בָּאָרֶץ וְהָעַרְוִים בְּצִרּוֹת גְּדֹלַת
 מֵאֵד וְגַם-יִלְדֵי הָעֵנָק רָאִינוּ
 כט שָׁם: עֲמֶלֶק וְיֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַנֶּגֶב
 וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי וְיֹשֵׁב
 בְּהָר וּהַכְּנַעֲנִי וְיֹשֵׁב עַל-הַיַּם
 ל וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן: וַיִּחַס כָּל־אֶת-
 הָעָם אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֵה
 נַעֲלֵה וּיְרַשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי-יָכוֹל
 לא נִכְבֵּל לָהּ: וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עָלוּ
 עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נִכְבֵּל לַעֲלוֹת
 אֶל-הָעָם כִּי-חֲזֹק הוּא מִמֶּנּוּ:
 לב וַיִּצְיִאוּ דַבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ
 אֹתָהּ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר
 אֹתָהּ אָרֶץ אֲכֹלֹת יוֹשְׁבֵיהָ הוּא
 וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ
 לג אֲנָשֵׁי מְדוּת: וְשָׁם רָאִינוּ אֶת-
 הַנְּפִילִים בְּנֵי עֵנָק מִן-הַנְּפִילִים
 וְנָהָי בְּעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ
 יד א בְּעֵינֵיהֶם: וַתִּשָּׂא כָל-הָעֵדָה
 וַיִּתְּנוּ אֶת-קוֹלָם וַיִּכְפּוּ הָעָם
 ב בְּלִילָה הַהוּא: וַיִּלְנְזוּ עַל-מֹשֶׁה
 וְעַל-אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמְרוּ אֵלֵהֶם כָּל-הָעֵדָה לוֹ-
 מִתְּנוּ בָּאָרֶץ מַצְרַיִם אוֹ בַּמִּדְבָּר
 ג הַזֶּה לוֹ-מִתְּנוּ: וְלָמָּה יְהוּה

אֶת-הָאָרֶץ מֵהָיָה וְאֶת-הָעָם
 הַיֹּשֵׁב עֲלֵיהָ חֲזֹק הוּא הַרְפָּה
 יט הַמַּעַט הוּא אֶם-רַב: וּמָה
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר-הוּא יֹשֵׁב בָּהּ
 הַטּוֹבָה הוּא אֶם-רָעָה וּמָה
 הָעַרְוִים אֲשֶׁר-הוּא יֹשֵׁב בְּהֶנּוּ
 הַבְּמַחֲנִים אִם בַּמִּבְצָרִים:
 כ וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׂמֵנָה הוּא אֶם-
 רֹזָה הַיִּשְׁבָּה עֵץ אֶם-אֵין
 וְהַתְּחִזְקֶתֶם וְלִקְחֶתֶם מִפְּרוּי
 הָאָרֶץ וְהַיַּמִּים יָמֵי כַפּוּרִי
 שני עֲנָבִים: וַיַּעֲלוּ וַיִּתְּרוּ אֶת-הָאָרֶץ
 כא מִמִּדְבַר-צֶן עַד-רֹחַב לְבָא
 כב חֲמַת: וַיַּעֲלוּ בַּנֶּגֶב וַיָּבֵאוּ עֵד-
 חֲבֵרוֹן וְשָׁם אַחִימֶן שִׁשִׁי וְתַלְמִי
 יְלִידֵי הָעֵנָק וְחֲבֵרוֹן שִׁבְעַ
 שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי צֵעֲן מִצְרַיִם:
 כג וַיָּבֵאוּ עֵד-נֶחֱל אֲשֶׁכַל וַיְכַרְתּוּ
 מִשָּׁם זְמוּרָה וְאַשְׁכּוֹל עֲנָבִים
 אֶחָד וַיִּשְׂאֵהוּ בַּמוֹט בְּשָׁנִים
 וּמִן-הָרִמְנִים וּמִן-הַתְּאֲנִים:
 כד לַמֶּקוֹם הַהוּא קָרָא נֶחֱל
 אֲשֶׁכּוֹל עַל אֲדוּת הָאֲשְׁכּוֹל
 אֲשֶׁר-כָּרְתּוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 כה וַיִּשְׁבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֶּץ
 כו אַרְבַּעַיִם יוֹם: וַיִּלְכוּ וַיָּבֵאוּ אֶל-
 מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-כָּל-
 עֵדֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-מִדְבַר
 פָּאֲרָן קְדֻשָׁה וַיִּשְׁבוּ אֹתָם דָּבַר
 וְאֶת-כָּל-הָעֵדָה וַיִּרְאוּם אֶת-

שלח יג וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ס
 ב שְׁלַח-לָהּ אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת-
 אָרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר-אָנֹכִי נָתַן לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד
 לַמַּטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלַחוּ כָל-
 ג נְשִׂאֵי בָהֶם: וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה
 מִמִּדְבַר פָּאֲרָן עַל-פִּי יְהוָה
 כִּלְסֵם אַנְשִׁים רֵאשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 ד * הַמָּה: וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם לַמַּטֵּה
 ה רָאוּבֵן שְׁמוּעַ בֶּן-זִכְוֹר: לַמַּטֵּה
 ו שְׁמַעוֹן שִׁפְטַן בֶּן-חֹרִי: לַמַּטֵּה
 ז יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן-יִפְנֹה: לַמַּטֵּה
 ח יִשְׁשָׁכָר יֶגָל בֶּן-יוֹסֵף: לַמַּטֵּה
 ט אֶפְרַיִם הוֹשֶׁעַ בֶּן-נוּן: לַמַּטֵּה
 י בִּנְיָמִן פִּלְטִי בֶן-רְפוּא: לַמַּטֵּה
 יא זְבוּלֹן גְּדִיאֵל בֶּן-סוּרִי: לַמַּטֵּה
 יב יוֹסֵף לַמַּטֵּה מְנַשֶּׁה גְּדִי בֶן-
 יג סוּסִי: לַמַּטֵּה דָן עַמִּיאֵל בֶּן-
 יד גַּמְלִי: לַמַּטֵּה אֲשֶׁר סִתּוֹר בֶּן-
 טו מִיכָאֵל: לַמַּטֵּה נַפְתָּלִי נַחֲבִי
 טז בֶּן-וּפְסִי: לַמַּטֵּה גַד גְּאוּאֵל
 טז בֶּן-מְכִי: אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר-שְׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת-
 הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ
 ז * בֶּן-נוּן יְהוֹשֻׁעַ: וַיִּשְׁלַח אֹתָם
 מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת-אָרֶץ כְּנָעַן
 וַיֹּאמֶר אֵלֵהֶם עֲלוּ זֶה בַּנֶּגֶב
 יח וְעֲלִיתֶם אֶת-הָהָר: וּרְאִיתֶם

מביא אתנו אל-הארץ הזאת
 לנפל בחרב נשינו וטפנו
 יהיו לבו הלוא טוב לנו שוב
 מצרימה: ויאמרו איש אל-
 אחיו נתנה ראש ונשובה
 מצרימה: ויפל משה ואהרן
 על-פניהם לפני כל-קהל עדת
 בני ישראל: ויהושע בן-נון
 וכלב בן-יפנה מן-התרים את-
 הארץ קרעו בגדיהם: ויאמרו
 אל-כל-עדת בני-ישראל
 לאמר הארץ אשר עברנו בה
 לתור אתה טובה הארץ מאד
 מאד: אם-חפץ בני יהוה
 והביא אתנו אל-הארץ הזאת
 ונתנה לנו ארץ אשר-היא זבת
 חלב ודבש: אך ביהוה אל-
 תמדדו ואתם אל-תיראו את-
 עם הארץ כי לחמנו הם סר
 צלם מעליהם ויהוה אתנו אל-
 תיראם: ויאמרו כל-העדה
 לדגום אתם פאבנים וכבוד
 יהוה נראה באהל מועד אל-
 כל-בני ישראל:
 יא ויאמר יהוה אל-משה עד-
 אנה נאצני העם הזה ועד-
 אנה לא-יאמינו בי בכל
 האתות אשר עשיתי בקרבן:
 יב אפנו בדבר ואורשנו ואעשה

אתך לגוי גדול ועצום ממנו:
 יג ויאמר משה אל-יהוה ושמעו
 מצרים פי-העליות בכחה את-
 יד העם הזה מקרבן: ואמרו אל-
 יושב הארץ הזאת שמעו פי-
 אתה יהוה בקרב העם הזה
 אשר-עין בעין נראה אותה
 יהוה וענקה עמד עליהם ובעמד
 ענן אתה הלך לפניהם יומם
 טו ובעמוד אש לילה: והמתה
 את-העם הזה כפי-איש אחד
 ואמרו הגוים אשר-שמעו
 טז את-שמעך לאמר: מבלתי
 יכלת יהוה להביא את-העם
 הזה אל-הארץ אשר-נשבע
 יז להם וישחטם במדבר: ועתה
 יגדל-נא כח אדני כאשר דברת
 יח לאמר: יהוה ארך אפים ורב-
 חסד נשא עון ופשע ונקה לא
 ינקה פקד עון אבות על-בנים
 על-שלישים ועל-רבעים:
 יט סלח-נא לעון העם הזה כגדל
 חסדך וכאשר נשאתה לעם
 הזה ממצרים ועד-הנה:
 כ ויאמר יהוה סלחתי כדברך:
 כא ואולם חי-אני וימלא כבוד-
 כב יהוה את-כל-הארץ: פי כל-
 האנשים הראים את-כבודי
 ואת-אתתי אשר-עשיתי
 במצרים ובמדבר וינסו אתי

זה עשר פעמים ולא שמעו
 כג בקולי: אם-יראו את-הארץ
 אשר נשבעתי לאבתם וכל-
 כד מנאצי לא יראוה: ועבדי כלב
 עקב היתה רוח אחרת עמו
 וימלא אחרי והביאתני אל-
 הארץ אשר-בא שמה וזרעו
 כה יורשנה: והעמלקי והכנעני
 יושב בעמק מחר פנו וסעו
 לכם המדבר דרך ים-סוף:
 רביעי
 טו וידבר יהוה אל-משה ואל-
 טז אהרן לאמר: עד-מתי לעדה
 הרעה הזאת אשר המה
 מלינים עלי את-תלנות בני
 ישראל אשר המה מלינים עלי
 כח שמעתי: אמר אלהם חי-אני
 נאם-יהוה אם-לא פאשר
 דברתם באזני פן אעשה לכם:
 כט במדבר הזה יפלו פגריכם וכל-
 פקדיכם לכל-מספרכם מפן
 עשרים שנה ומעלה אשר
 ל הלינתם עלי: אם-אתם תבאו
 אל-הארץ אשר נשאתי את-
 ידי לשכן אתכם בה פי אם-
 כלב בן-יפנה ויהושע בן-נון:
 לא וטפכם אשר אמרתם לבו
 יהיה והביאתי אתם וידעו
 את-הארץ אשר מאסתם בה:
 לב ופגריכם אתם יפלו במדבר

לג הַזֶּה: וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רָעִים
 במדבר ארבעים שנה ונשא
 את־זנותיכם עד־תם פגריכם
 לד במדבר: במספר הימים אשר־
 תרתם את־הארץ ארבעים יום
 ויום לשנה יום לשנה תשא
 את־עונותיכם ארבעים שנה
 לה וידעתם את־תנואתי: אני
 יהוה ודברתי אם־לא זאת
 אעשה לכל־העדה הרעה
 הזאת הנועדים עלי במדבר
 הזה יתמו ושם ימתו:
 לו והאנשים אשר־שלח משה
 לתור את־הארץ וישבו וילוונו
 עליו את־כל־העדה להוציא
 לה דבה על־הארץ: וימתו
 האנשים מוצאי דבת־הארץ
 רעה במגפה לפני יהוה:
 לח ויהושע בן־נון וכלב בן־יפנה
 חיו מן־האנשים ההם ההלכים
 לט לתור את־הארץ: וידבר משה
 את־היכרים האלה אל־כל־
 בני ישראל ויתאבלו העם
 מ מאד: וישכמו בפקר ויעלו
 אל־ראש־ההר לאמר הַנָּנוּ
 ועלינו אל־המקום אשר־אמר
 מא יהוה כי חטאנו: ויאמר משה
 למה זה אתם עברים את־פי
 מב יהוה והוא לא תעלח: אל־
 תעלו כי אין יהוה בקרבכם

ויילוו

מג ולא תנגפו לפני איביכם: כי
 העמלקי והכנעני שם לפניכם
 ונפלתם בחרב כי־על־כן
 שבתם מאחרי יהוה ולא־יהיה
 מד יהוה עמכם: ויעפלו לעלות
 אל־ראש־ההר וארון ברית־
 יהוה ומשה לא־משו מקרב
 מה המחנה: ויורד העמלקי
 והכנעני הישב בהר ההוא
 ויכּוּם ויפתּוּם עד־החרמה:
 טו א וידבר יהוה אל־משה לאמר: ס
 ב דבר אל־בני ישראל ואמרת
 אלהם כי תבאו אל־ארץ
 מושבתיכם אשר אני נתן לכם:
 ג ועשיתם אשה ליהוה עלה או־
 זבח לפלא־נדר או בנדבה או
 במעדיכם לעשות ריח ניחח
 ליהוה מן־הבקר או מן־הצאן:
 ד והקריב המקריב קרבנו ליהוה
 מנחה סלת עשרון בלול
 ה ברבעית ההין שמן: ויין לנסך
 רביעית ההין תעשה על־
 העלה או לזבח לכבש האחד:
 ו או לאיל תעשה מנחה סלת
 שני עשרנים בלולה בשמן
 ז שלשית ההין: ויין לנסך
 שלשית ההין תקריב ריח־
 חמישי
 ח ניחח ליהוה: וכי־תעשה בן־
 פקר עלה או־זבח לפלא־נדר

ט אִו־שְׁלָמִים לַיהוָה: וְהַקְרִיב
 על־בן־הַבֶּקֶר מִנְחָה סֶלֶת
 שלשה עשרנים בלול בשמן
 י חֲצִי הַהֵיזֶן: וַיִּין תִּקְרִיב לְנֶסֶךְ
 חֲצִי הַהֵיזֶן אֲשֶׁה רִיח־נִיחָח
 יא לַיהוָה: כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְשׁוֹר
 האחד או לאיל האחד או־
 לשה בכבשים או בעזים:
 יב כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כִכָּה
 יג תַּעֲשׂוּ לְאֶחָד מִמִּסְפָּרִים: כֹּל־
 האורח יַעֲשֶׂה־כִּכָּה אֶת־אֱלֹהֵי
 להַקְרִיב אֲשֶׁה רִיח־נִיחָח
 יד לַיהוָה: וְכִי־גִוַר אֶתְכֶם גֵּר
 או אֲשֶׁר־בְּתוֹכְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם
 ועשה אשה ריח־ניחח ליהוה
 טו כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כֵן יַעֲשֶׂה: הַקְהֵל
 חֻקָּה אֶחָד לְכֶם וּלְגֵר הַגֵּר
 חקת עולם לדורתיכם ככס פגר
 טז יִהְיֶה לִפְנֵי יְהוָה: תּוֹרָה אֶחָד
 ומשפט אחד יהיה לכם ולגר
 הגר אתכם:
 שיש
 יז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 יח דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֱלֹהִים בְּבֹאֲכֶם אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׂמָּה:
 יט וְהָיָה בְּאֲכֹלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ
 כ תִּרְיֹמוּ תְרִימָה לַיהוָה: רֵאשִׁית
 עֲרֹסַתְכֶם חִלָּה תִּרְיֹמוּ תְרִימָה
 כְּתִרְיֹמֶת גֵּרָן כֵּן תִּרְיֹמוּ אֹתָהּ:

כא מֵרֵאשִׁית עֲרֹסְתֵיכֶם תִּתְּנוּ
 לַיהוָה תְּרוּמָה לְדֹרֹתֵיכֶם:
 כב וְכִי תִשְׁגֹּוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֵת
 כָּל-הַמִּצְוֹת הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר
 כג יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה: אֵת כָּל-אֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּיַד-מֹשֶׁה
 מִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 כד וְהִלֵּאתָ לְדֹרֹתֵיכֶם: וְהָיָה אִם
 מַעֲיִנִי הָעֵדוּהָ נַעֲשֵׂתָה לְשִׁגְגָה
 וַעֲשׂוּ כָל-הָעֵדוּהָ פֶר בְּזֶן-בְּקָר
 אֶחָד לְעֹלָה לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
 וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפֵּט
 וְשֶׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֹטֵת:
 כה וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל-כָּל-עֹדֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם כִּי-שִׁגְגָה
 הוּא וְהֵם הֵבִיאוּ אֶת-קָרְבָּנָם
 אֲשֶׁה לַיהוָה וְחֹטְאתָם לִפְנֵי
 כו יְהוָה עַל-שִׁגְגָתָם: וְנִסְלַח
 לְכָל-עֹדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר
 הַגֵּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל-הָעָם
 בְּשִׁגְגָה:
 שביעי כז וְאִם-נִפְשָׁ אֶחָת תַּחֲטֹא
 בְּשִׁגְגָה וְהִקְרִיבָה עֹז בֶּת-

כח שְׁנֵתָה לַחֲטָאת: וְכִפֶּר הַכֹּהֵן
 עַל-הַנֶּפֶשׁ הַשֹּׁגְגָה בַּחֲטָאָה
 בְּשִׁגְגָה לִפְנֵי יְהוָה לַכֹּפֵר
 כט עֲלִיו וְנִסְלַח לוֹ: הָאֲזֹרַח בְּבִנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכָם
 תּוֹרָה אֶחָת יִהְיֶה לָכֶם לַעֲשׂוֹת
 ל בְּשִׁגְגָה: וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה |
 בְּיַד רֵמָה מִן-הָאֲזֹרַח וּמִן-הַגֵּר
 אֶת-יְהוָה הוּא מִגְדֹף וְנִכְרַתָּה
 לא הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרֵב עִמָּה: כִּי
 דִּבֶּר-יְהוָה בְּזֹה וְאֶת-מִצְוֹתוֹ
 הִפְרָה הִפְרָתָה | תִּכְרַת הַנֶּפֶשׁ
 הַהוּא עֹנָה בָּה:
 לב וַיְהִיו בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר
 וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מִקִּשְׁשׁ עֵצִים
 לג בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת: וַיִּקְרִיבוּ אֹתוֹ
 הַמִּצְאִים אֹתוֹ מִקִּשְׁשׁ עֵצִים
 אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וְאֵל כָּל-
 לד הָעֵדוּהָ: וַיִּנְיָחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמֶר
 כִּי לֹא פָרַשׁ מֵה-יַעֲשֶׂה לוֹ:
 לה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 מוֹת יוּמַת הָאִישׁ רָגוּם אֹתוֹ

בְּאֲבָנִים כָּל-הָעֵדוּהָ מַחוּץ
 לוּ לַמַּחֲנֶה: וַיִּצְיֵאוּ אֹתוֹ כָּל-
 הָעֵדוּהָ אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
 וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ בְּאֲבָנִים וַיָּמָת
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:
 מפטור לו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 לה דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל-
 כַּנְּפֵי בְּגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ
 עַל-צִיצֵת הַכֹּנָף פִּתִּיל תְּכֵלֶת:
 לט וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
 וְזָכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִתְּרוּ
 אַחֲרַי לִבְכַּכֶּם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
 אֲשֶׁר-אַתֶּם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם:
 מ לַמַּעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-
 כָּל-מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים
 מא לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: